ർ ടൈംസം

2618146 1946 macogy 26_0000

SHANTI

By Nicholas Roerich,

Vision, a true Vision, leads us to mutual understanding, to goodwill, creative labour, and ultimately to Peace. We have to express our hearty gratitude to all who affirm Peace. We have to send our best thoughts to everyone who in spite of difficulties invokes the great conception of Culture and strives to better future for humanity. The betterment and adornment of life is realized not through abstractions, but right here, on the suffering earth amidst the

turmoil and whirlwind of threatening events. Vision, a pure vision, helps humanity on this thorny path.

People talk especially about Peace when they are afraid of war. There are different kinds of wars - internal and external, visible and invisible. Which of them are more horrible remains to be seen. Peace! - in this one word is expressed the whole essence of life. "To live in peace means never to raise arms against each other" - this commandment was given in all languages, at all ages.

The human heart wants a real peace. It strives to labour - creatively and actively. It wants to love and expand in the realization of Sublime Beauty. In the highest perception of Beauty and Knowledge all conventional divisions disappear. The heart speaks its own language; it wants to rejoice at that which is common for all, uplifts all, and leads to the radiant Future.

To the Temple of Peace all the best thoughts of humanity should be directed Beautiful rays of hope illumine mutual understanding In all languages, in various symbols, in exalted prayers the same thought is manifested as the most sacred one, as the most opposing to evil. And evil – this fruit of ignorance, finally shall wither before the great image of Peace.

We shall cement space with our imperative calls for peace and this penetrating call shall span all precipices of old prejudices. Waile everything about war and hostility is proncunced with everted eyes, each word of peace is proclaimed with a straightforward glance and uplifted countenance. In the sacred conception of peace we are creat. ing the high censtructive enthusiasm and everything constructive and everything of enthusiasm is the basis of coming evolution. From the all - unifying fields of art and knowledge permit me to express my best wish es that the idea of peace should flower and shall bloom as a beautiful tree, yielding its shade to all peaceful travellers and crea-

Blessed is India where everywhere are towering benevolent Ashrams of Peace. On the quiet shores of sacred rivers and lakes from ancient times resound prayers for Shanti — Peace. We should be grateful that these holy Ashrams exist, and that they saturate space with blissful thoughts.

പുഷ് 5

തൃശ്ലിവപേരുർ, 10_

ആഷ് ഭാരതത്തിലെ ഈ നശിച്ച ഒാരിദ്രത്തെ കഴത്തിൽ പിടിച്ച പറ ത്തു തള്ളന്നയിന്നു ദേശത്തിലെ വിഭി ന്ന കോണു കളിലും ചരിശ്രാത്താരം നട ന്നു കൊണ്ടിരിക്കു കയാണല്ലൊ നമുടെ ദേശത്തിചല നടമാടന്ന ആ ഭയാനക ഭാരിദ്രദേവതയുടെ വൃക്തികെട്ട രൂപം നമ്മുടെ കൺമുന്വാകെ നിർല്ലജ്ജം വ ന്നുനില്ലൂന്നതായി .നാം കാണുന്നു. ഈ ഭയങ്കരസ്വരുപത്തിനെറ്റ് യഥാത്ഥരു വാം കാണണമെന്നുണ്ടിൽ വട്ടന ങ്ങ മാക്കം കസ്ബമാക്കം അച്ചാത്ര സ്ഥിതിചെയ്യന്ന ഗാരപ്രദേശങ്ങള ലെ പെട്ടിപ്പോളിഞ്ഞ കടിലുക തിം നിഭായം മയയു നിദേവംഷം വ വയലുകളിൽ അദ്ധനനതം അദ്ധുപ്പ ണിപ്പാവങ്ങളമായ ആ സാധുകൃഷ് ലന്മാരെ സമീപിച്ചാർ മതി.

നമ്മുടെ ഗാമീണരെ പിടിപേട്ടി ക്കുന്ന രണ്ടു മഹാവ്യാധികരം ഭാരി നിരക്ഷാരതയുമാണെ നുള്ളതി യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഇത ഭ കരവുംധികളെ വെല്ല വിളിക്ക എന്നുവെച്ചാൽ, വാസ്തവത്തിൽ ശേരിയായ മാഗ്ഗത്തെ ആരാഞ്ഞു കരിച്ചവെന്നു അത്ഥമാണാ°. മോദ്ധാരണം" ഒരു പോതുവച്ചാ റ ഷയമായിത്തിന്നിട്ടണ്ട്. ചിലത അഭിപായമാണാം: __. ഗാമപ്പേശേശ ളിലെ വഴികളം റോഡുകളം ഒര കേടു തിത്താൽ ഗ്രാമോധാരണമാന യെന്നും. മററു ചില അഭിപ്രായക്കാ ടെ അഭിപായഗതി നോക്കുക-ളങ്ങ 🗠 ശേഖരിക്കക – വിതരന്നം 🥡 യ്യുക, വീടുകാം എല്ലാം വായുപ്പവേധ നമുള്ളതാക്കിത്തിക്കക_ഇത്നെ മ ല പൊളിച്ചെഴുത്തുകഠം നടത്തിയാര ഗ്രാമോദ്ധാരണമാണത്രെ. ചില പ്ര ത്തകരുടെ അഭിപായം ഇതിലും രസ വഹമാണം. ''പഞ്ചായത്തുകരം സ്ഥ പിക്കണം. ധാന്യങ്ങളുടെ വിതരണ ത്തിന്നു ഉപയുക്തങ്ങളായ പാണ്ടികഗ ലകഠം തുറക്കണം. ഇത്തൊക്കെ ചെ യ്ക്കാൽ ഗ്രാമം എവിടെ നന്നാകംതെയ രിയ്ക്കുന്നു?'' എന്നാൽ നമ്മുടെ ങ്ങളുടെ നാഡിപിടിച്ച് രോഗം കണ്ടപിടിക്കവാൻ യോഗ്വര യുള്ള വൈദ്വനാരോ, ഡോക്ടനാ തരാ യഥാത്ഥരോഗം ഇതേ വരേയും ക ണ്ടിട്ടില്ലെന്നു വൃസനസമേതം പറയേ ണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നാം ഇതുകണ്ടു കഴിഞ്ഞു: ഗ്രാമങ്ങള ലെ റോഡുകഠം എല്ലാംതന്നെ മിക്ക വാറം പട്ടണങ്ങളിലുള്ള പോലെ ആ യിരിയൂന്നു. പട്ടണങ്ളിലുള്ള തുപേ പൈൽള്ള ഭവധങ്ങറും വായക്കുളില്ം വ ന്നു തുടങ്ങിയിരിയ്ക്കുന്നു എന്നാൽ ഗ്ര മിണരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യ തൊരു പുരോഗമനവും ഉള്ള തായി ക ണാവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇത എന്ത കൊണ്ട്? മുകളിൽ വറഞ്ഞവയെല്ലം ബാഹൃമായ പരിവത്തനങ്ങളം മാത്ര ആണം'. അവയ്ക്കു ഗാമത്തിൽ കഴിഞ്ഞ കൂടുന്ന ഗ്രാമീണരെ സമീപിക്കവാന സാധിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഗാമ്

ന വ

ലോ:_ ശ്രീ. അബ ബി. എ., പ

(വിവത്തകൻ: __ ശ്രീ ''വിശാരദ്'' കൊടുട

ണങ്ങടെ ജീവിതത്തെ പരിവത്തനം ടുത്തുകയെന്നതാണ് ഇതിന്തള് എ പരിഹാരം ''കാര്യസാള്യത്തിന്ത